

Onomastica românească din ținutul Hotin potrivit statisticii din 1821

Valentin TOMULEȚ

Cercetările contemporane atestă că *Onomastica* este o ramură a lingvisticii care studiază numele proprii în plan larg: antroponime, toponime, zoonime, numiri ale obiectelor unice și ale instituțiilor etc. Compartimentele de bază ale onomasticii sunt *antroponimia* care studiază numele de persoane (prenume, nume de familie, patronime, matronime, supranume, porecle, pseudonime) și *toponimia* care studiază numele de locuri și localități. Termenul *onomastică* se folosește și cu sensul de „totalitatea numelor de persoane, de locuri și localități dintr-o limbă sau dintr-un anumit spațiu geografic (țară, regiune)”. Numele proprii (antroponimele, toponimele) poartă amprenta mentalului colectiv, relevând corelația dintre nume și evenimentele social-istorice din viața poporului. Ele reflectă felul de viață economică, orânduirea socială, concepțiile poporului, contactele etnoculturale și relațiile lingvistice cu alte popoare la diferite etape de dezvoltare a societății”.

În comunicarea de față având la bază lista persoanelor de sex masculin de etnie ruteană, venite pe parcursul secolului al XVIII-lea - începutul secolului al XIX-lea în ținutul Hotin, publicată de cercetătorul Leon Boga, și datele inedite ale statisticii onomastice realizată de funcționarii și ocolășii ținutali, pusă la dispoziția ispravnicului de Hotin pe parcursul anului 1821, vom încerca să facem o analiză a schimbărilor cantitative onomastice care s-au produs pe parcursul a 4-5 ani, încercând să evidențiem care din nume prezente la 1816 sau păstrat în onomastica de la 1821 și care au dispărut, care și câte au apărut noi, cu atât mai mult că statistica de 1821 evidențiază persoanele venite în diferite localități ale ținutului din alte părți – fie din interiorul Basarabiei, fie din diferite gubernii ucrainene limitrofe sau de peste hotare și schimbările s-au produs în numele de familie pe parcursul acestor ani.